

Men mag niet te goed zijn voor de meisjes

Een onbekende muzikant liet een liedblad drukken bij A. Van Peteghem in Sint-Amandsberg en via Cécile Vander Elst kwam het een kleine eeuw later bij ons terecht. Het bevat volgende liederen:

- “Treurzang op de vreeslijke vadermoord te Halle” - geen zangwijze
- “[Zangstuk op het vreeslijk Drama te Leefdael](#)” - geen zangwijze
- “Men mag niet te goed zijn voor de meisjes” - zangwijze “Ville d’amour” (sic)
- “Hoe ik aan mijn Liefken kwam” - zangwijze Schottisch militaire
- “[Soldatenliefde](#)” - zangwijze “Les gars de la Marine”
- “[De Meid van de Kapitein](#)” - geen zangwijze

De twee enige duidelijk vermelde zangwijzen dateren van circa 1930, dus het liedblad is van kort voor WO II. Wij vonden ze beiden terug op de soundtrack van oude franse films.

“Ville d’amour” werd gezongen [in de film “Le Congrès s’amuse”](#) die in feite een franse remake was van [de Duitse film “Der Kongress tanzt”](#). Jean Boyer schreef de franse teksten op de melodie van Werner Richard Heymann “Dass muss ein Stück von Himmel sein” die op zijn beurt heel goed naar Josef Strauss had geluisterd...

Boyer deed het een jaar later nog eens over: ook “Les gars de la Marine” uit de film “Le Capitaine Craddock” was een franse remake van het door Heymann geschreven “[Das ist die Liebe der Matrosen](#)” voor de film “[Bomben auf Monte Carlo](#)” (1931).

Onze onbekende marktzanger uit Sint-Amandsberg of omstreken moet dus een bioscoopganger geweest zijn die de franse versies zag en er zich op inspireerde voor een spottend-dramatisch lied over een bedrogen jongeling.

Zangw.: Ville d'mour.

Ik kwam in kennis met een lieve meid
Zij kwam verklaren 'k heb nog nooit gevrijd
'k Dacht in me zelven 't is iets dat mij past
'k Laat u niet schieten ja ik hou u vast

Refrein

Een maand nadien was ik ze kwijt
Ik had veel spijt, alvan die meid
Ze was partie met al mijn geld
Vijf duizend frank' had 'k haar geteld
Maar als ik haar eens weder zie
Breek ' haar in tweën op mijnen knie
Ik bijt da spook voor hare straf
Haar grooten neus en ooren af

eerste strofe

Men mag niet te goed zijn voor de meisjes

Ik kwam in kennis met een lieve meid,
zij kwam verklaren: 'k heb nooit gevrijd.
'k Dacht in me zelven: 't is iets dat me past,
'k laat u niet schieten, ja, ik hou u vast!

“

*Refrein:
Een maand nadien was ik ze kwijt,
ik had veel spijt, al van die meid,
ze was partie met al mijn geld,*

Men mag niet te goed zijn voor de meisjes

“ vijf duizend frank had 'k haar geteld.
Maar als ik haar eens wederzie,
'k breek haar in twee op mijne knie,
ik bijt dat spook voor hare straf
haar grote neus en oren af.

't Was echte liefde al in het begin
zij kwam mij vleien al met ware min.
Nu was dat meisje op mij zeer verzot
na korte dagen was het spel verbod

Zij kon goed flemen, ze sprak eens tot mij:
“Gij zijt somwijlen in een braspartij,
geef me uw centen met een liefdeblijk,
ik zal ze sparen voor ons huwelijk.

Ik was tevreden, gaf mijn geld aan haar,
maar op ne morgen werd ik het gewaar:
het meisje speelde opeens schampavie
en al mijn geld was er ribbedebie.

[Partituur * Men mag niet te goed zijn voor de meisjes *](#)

1. instrumentaal